ननुमदीयनिर्दोषत्वंराजात्वंचनजानासिकिं तत्राह ॥ निर्दोषेति ॥ यद्यपि त्वंममसन्निधौअग्न्यादिभिर्निर्दोषाख्यापिता तथापिपौरापवादभीतेन सानिर्दोषापित्वंत्यक्ता ॥ अन्यथा वास्तवदोषबुत्ध्येति नेत्वयात्वग्राह्यं ॥१३॥ यदेवमतआश्रमांतेषु आश्रमसमीपेषु ॥१४॥ दौर्हृदंचाज्ञाय गर्भिण्याअभिलषितमवश्यंकार्यमितिज्ञात्वेत्यर्थः ॥१५॥ पुण्यंरमणीयं तपोवनंप्राप्य माविषादंकृथाः ॥ १६ ॥ परमकइत्यनुकंपायांकन् ॥ अस्यपादच्छायां पादमूलं उपागम्य एतत्पारतंत्र्यंप्राप्येत्यर्थः १७ ॥ १८ ॥ इतिरामा

सात्वंत्यक्तानृपतिनानिर्दोषाममसन्निधौ ॥ पौरापवादभीतेनग्राह्यंदेविनतेन्यथा ॥ १३ ॥ आश्रमांतेषुचमयात्यक्तव्यात्वंभविष्यसि ॥१४॥ राज्ञःशासनमादायतथैवकिलदौर्हृदं ॥ तदेतज्जान्हवीतीरेब्रह्मर्षीणांतपोवनं ॥ १५॥ पुण्यंचरमणीयंचमाविषादंकृथाःशुभे॥ राज्ञोदशरथस्यैवपितुर्मेमुनिपुंगवः ॥१६॥सखापरमकोविप्रोवाल्मीकिःसुमहायशाः ॥ पादच्छायामुपागम्यसुखमस्यमहात्मनः॥ उपवासपरैकाग्रावसत्वंजनकात्मजे ॥१७॥ पतिव्रतात्वमास्थायरामंकृत्वासदाहृदि॥ श्रेयस्तेपरमंदेवितथाकृत्वाभविष्यति ॥१८॥ इत्यार्षेश्रीम०वा०उ०सप्तचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४७॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ लक्ष्मणस्यवचःश्रुत्वादारुणंजनकात्मजा ॥ परंविषादमागम्यवैदेहीनिपपातह ॥ १ ॥ सामुहूर्तमिवासंज्ञाबाष्पपर्याकुलेक्षणा ॥ लक्ष्मणंदीनयावाचाउवाचजनकात्मजा ॥ २ ॥ मामिकेयंतनुर्नूनंसृष्टादुःखायलक्ष्मण ॥ धात्रायस्यास्तथामेद्यदुःखमूर्तिःप्रदृश्यते ॥ ३ ॥ किन्नुपापंकृतंपूर्वंकोवादारैर्वियोजितः ॥ याहंशुद्धसमाचारात्यक्तानृपतिनासती ॥ ४ ॥ पुराहमाश्रमेवासंरामपादानुवर्तिनी ॥ अनुरुध्यापिसौमित्रेदुःखेचपरिवर्तिनी ॥ ५ ॥

भि०वा०उ०सप्तचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४७ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथविसृष्टसीतासंदेशंगृहीत्वा लक्ष्मणपरावृत्तिः ॥ लक्ष्मणस्येति ॥ १ ॥ बाष्पपर्याकुलेक्षणा संज्ञांप्राप्येतिशेषः ॥ २ ॥ दुःखमूर्तिः सकलदुःखसमूहः ॥ ३॥ सती पतिव्रता ॥ ४ ॥ हेसौमित्रे पुरा पूर्वकाले रामपादानुवर्तिनीभूत्वा दुःखे वनवासदुःखे परिवर्तिनीवर्तमानापि ॥ अनुरुध्य तत्सोढ्वा आश्रमेवासमरोचयमितिशेषः ॥ ५ ॥